

Αν θελήσει ο άνθρωπος, μπορεί από το πρωί ως το βράδυ να φτάσει σε θεία μέτρα

/ [Γενικά](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Image not found or type unknown

Είπε ο αββάς Αλώνιος αν θελήσει ο άνθρωπος, μπορεί από το πρωί ως το βράδυ να φτάσει σε θεία μέτρα.

Μιας κόρης, που λεγόταν Ταϊσία, πέθαναν οι γονείς της κι απόμεινε ορφανή. Μετά απ' αυτό έκανε το σπίτι της ξενώνα για χάρη των πατέρων της Σκήτης, και γι' αρκετό καιρό τούς δεχόταν εκεί και τούς περιποιόταν.

Έπειτα όμως, αφού ξόδεψε όσα είχε, έπεσε σε στέρηση. Την πλησίασαν τότε κάποιοι άνθρωποι διεστραμμένοι και κατόρθωσαν να τη βγάλουν από τον ίδιο δρόμο. Έτσι άρχισε να ζει αμαρτωλά, ώσπου κατάντησε και σε πορνείο.

Όταν το άκουσαν οι πατέρες, λυπήθηκαν υπερβολικά. Κάλεσαν τον αββά Ίωάννη τον Κολοβό και του είπαν :

Μάθαμε για την τάδε αδελφή ότι ζει μέσα στην αμαρτία. Επειδή όμως αυτή, όταν μπορούσε, μας έδειξε την αγάπη της, κι εμείς τώρα ας τη βοηθήσουμε όπως μπορούμε. Κάνε λοιπόν τον κόπο να πας κοντά της και, μ' όση σοφία σου έδωσε ο Θεός, να οικονομήσεις την κατάστασή της.

Πήγε πράγματι ο γέροντας στο σπίτι της και λέει στη γριά πορτάρισσα. Πες στην κυρά σου πώς τη θέλω! Εκείνη τον αποπήρε : Εσείς οι καλόγεροι καταφάγατε το βίος της! και να πού τώρα βρίσκεται μέσα στη φτώχεια!

Πες το της ! επέμενε ο γέροντας. Γιατί έχω να την ωφελήσω πολύ. Τότε η γριά ανέβηκε πάνω και είπε στην κόρη για το γέροντα.

Σαν τ' άκουσε εκείνη, μονολόγησε : Αυτοί οι μοναχοί τριγυρνάνε πάντοτε στα μέρη της Ερυθράς θάλασσας και βρίσκουνε μαργαριτάρια.

Στολίστηκε, κάθισε από κρεβάτι και είπε στην πορτάρισσα : Ανέβασέ τον επάνω!

Μόλις μπήκε ο αββάς Ιωάννης, πήγε και κάθισε κοντά της. Την κοίταξε επίμονα στο πρόσωπο και της λέει : Γιατί τα έβαλες με τον Ιησού και κατάντησες έτσι ; Πάγωσε σύγκορμη η κόρη μ' αυτά τα λόγια.

Ο γέροντας έσκυψε το κεφάλι του και άρχισε να κλαίει γοερά.

– Αββά, γιατί κλαις ; τον ρωτάει εκείνη. Σήκωσε το κεφάλι του, το ξανακατέβασε και είπε : Βλέπω το σατανά να παίζει στο πρόσωπο σου, και να μη κλάψω;

Η κόρη τότε τον ρώτησε : Υπάρχει μετάνοια, αββά ; Υπάρχει. Πάρε με, λοιπόν, όπου θέλεις! Πάμε!

Στη στιγμή η κόρη σηκώθηκε και τον ακολούθησε. και ο γέροντας θαύμασε, βλέποντας πώς δεν έδωσε καμιά παραγγελία για το σπίτι της.

Είχε πια νυχτώσει, όταν έφτασαν στην έρημο. Ο γέροντας της έφτιαξε ένα μικρό προσκεφάλι, το σταύρωσε και της είπε : Κοιμήσου εδώ.

Αφού ετοίμασε και για τον εαυτό του λίγο πιο πέρα, έκανε την προσευχή του και ξάπλωσε κι εκείνος.

Ξύπνησε γύρω στα μεσάνυχτα. και βλέπει ένα φωτεινό δρόμο, από τον ουρανό μέχρι την Ταϊσία, και τούς αγγέλους του Θεού ν' ανεβάζουν την ψυχή της !

Σηκώθηκε, πήγε κοντά της και τη σκούνησε με το πόδι του. Ήταν νεκρή! Μόλις βεβαιώθηκε γι' αυτό, έπεσε με το πρόσωπο καταγής και προσευχήθηκε στο Θεό. «Άκουσε τότε φωνή να του λέει, πώς η μία ώρα της μετάνοιάς της έγινε ευπρόσδεκτη περισσότερο από τη μετάνοια πολλών άλλων, πού χρόνια ολόκληρα μετανοούν, δεν δείχνουν όμως της δικής της μετάνοιας τη θερμή.

ΠΗΓΗ : ΜΟΝΑΧΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΙΝΟΥ, ΜΙΚΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΙΝΟΣ, ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ, ΩΡΩΠΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ 2001.

Πηγή: tribonio.blogspot.gr